

Arrest

nr. 243 732 van 6 november 2020
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. TORFS
Amerstraat 121
3200 AARSCHOT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 18 juni 2020 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 10 juni 2020 tot het opleggen van een inreisverbod.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 september 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 oktober 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat C. TORFS verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat M. DUBOIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 10 juni 2020 wordt de verzoekende partij een inreisverbod gegeven. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“INREISVERBOD

Betrokkene werd gehoord door de politie van FGP arr. Brussel Hoofdstad op 10.06.2020 en in deze beslissing werd rekening gehouden met haar verklaringen.

Aan de Mevrouw,;

Naam : M. (...)
voornaam : E. (...)
geboortedatum : 25.12.1996
geboorteplaats : FRATAR
nationaliteit : Albanië

In voorkomend geval, alias: --

wordt een inreisverbod voor 2 jaar opgelegd voor het volledige Schengengrondgebied.

Wanneer betrokkene evenwel in het bezit is van een geldige verblijfstitel afgeleverd door één van de lidstaten, dan geldt dit inreisverbod enkel voor het grondgebied van België.

De beslissing tot verwijdering van 10.06.2020 gaat gepaard met dit inreisverbod.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:

1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan en/of;

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na haar illegale binnenkomst of tijdens haar illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene verblijft sinds 27.09.2019 op het grondgebied van de Schengenstaten. Uit het administratief dossier blijkt niet dat zij haar verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat zij op hotel logeert.

Redenen waarom haar een inreisverbod wordt opgelegd.

Om de volgende reden(en) gaat het bevel gepaard met een inreisverbod van twee jaar:

Betrokkene verklaart een duurzame relatie te hebben met een Albanese persoon in België. Betrokkene verklaart zelf dat deze partner niet in het bezit is van identiteitsdocumenten en bijgevolg dus geen geldig verblijf kan aantonen. Betrokkene is dus illegaal. Alle gezinsleden verblijven net als zij illegaal in het Rijk en hebben dus geen verblijfsrecht. In het land van herkomst kan het hele gezin samen een nieuwe toekomst opbouwen. Het hele gezin zal België moeten verlaten. Betrokkene verklaart geen minderjarige kinderen in België te hebben, of medische problemen te hebben. Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt. Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Minister in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Betrokkene heeft niet getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven. Gelet op al deze elementen en op het belang van de immigratiecontrole, is een inreisverbod van 2 jaar proportioneel.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste middel betoogt de verzoekende partij als volgt:

“Eerste middel: schending artikel 8 EVRM.

De partner van verzoekster is in België gedetineerd:

Verweerster kan niet dienstig voorhouden:

Betrokkene verklaart een duurzame relatie te hebben met een Albanese persoon in België. Betrokkene verklaart zelf dat deze partner niet in het bezit is van identiteitsdocumenten en bijgevolg dus geen geldig verblijf kan aantonen. Betrokkene is dus illegaal. Alle gezinsleden verblijven net als zij illegaal in het Rijk en hebben dus geen verblijfsrecht. In het land van herkomst kan het hele gezin samen een nieuwe toekomst opbouwen. Het hele gezin zal België moeten verlaten. Betrokkene verklaart geen minderjarige kinderen in België te hebben, of medische problemen te hebben. Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt. Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Minister in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Artikel 8 EVRM beschermt het recht op een gezinsleven.

Er mag geen bevel worden afgeleverd of dit bevel mag niet ten uitvoer worden gelegd wanneer dat in strijd zou zijn met het EVRM.

Het EVRM primeert op de bepalingen van de Vreemdelingenwet.

Door aan verzoekster een inreisverbod van 2 jaar af te leveren ontnemt verweerster aan het verzoekster haar de mogelijkheid haar verblijf te regulariseren.

Bovendien kan verzoekster en haar partner geen nieuwe toekomst opbouwen in hun land van herkomst, gelet op zijn detentie.

*Door haar kwestieus bevel af te leveren is het voor verzoekster onmogelijk om gedurende meer dan twee jaar haar partner nog te bezoeken.
Dat het middel bijgevolg ernstig is."*

2.2. Artikel 8 van het EVRM bepaalt als volgt:

"1. Een ieder heeft recht op respect voor zijn privé leven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen."

Verzoekende partij ontkent niet dat haar partner niet verblijfsgerechtigd is in België. Zij stelt thans wel dat haar partner in België gedetineerd zou zijn, maar zij legt daarvan geen enkel concreet stavingstuk voor. Daarenboven, voor zover al zou moeten aangenomen worden dat haar partner in België gedetineerd is, quod non, dan blijkt evenmin voor hoelang deze detentie geldt. Verzoekende partij maakt met haar niet-onderbouwd betoog hoegenaamd niet aannemelijk dat de bestreden beslissing haar verhindert haar relatie met haar partner verder te zetten in het buitenland.

2.3. Het eerste middel is ongegrond.

2.4. In een tweede middel betoogt de verzoekende partij als volgt:

"Tweede middel

Schending van de motiveringsplicht voortvloeiende uit de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 8, 62, 74/11§ 1,2° van de Vreemdelingenwet.

Verweester stelt als motivering:

Betrokkene verklaart een duurzame relatie te hebben met een Albanese persoon in België. Betrokkene verklaart zelf dat deze partner niet in het bezit is van identiteitsdocumenten en bijgevolg dus geen geldig verblijf kan aantonen. Betrokkene is dus illegaal. Alle gezinsleden verblijven net als zij illegaal in het Rijk en hebben dus geen verblijfsrecht. In het land van herkomst kan het hele gezin samen een nieuwe toekomst opbouwen. Het hele gezin zal België moeten verlaten. Betrokkene verklaart geen minderjarige kinderen in België te hebben, of medische problemen te hebben. Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt. Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Minister in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Er zijn - integendeel - wel specifieke omstandigheden die maken dat er geen inreisverbod diende opgelegd te worden, zoals supra gesteld.

De genomen maatregel is niet proportioneel.

Verzoekster moet in de mogelijkheid gesteld worden om haar verblijf te regulariseren.

Verzoekster kan in haar levensonderhoud voorzien, bovendien is Albanië sedert 24.06.2014 kandidaat-lid van de EU.

Haar belang om het inreisverbod aan te vechten blijft behouden.

De motivering is gebrekkig, verweester diende wel rekening te houden met de specifieke omstandigheden wanneer zij bepaalt dat een inreisverbod van 2 jaar verantwoord is, reden waarom kwestieus bevel dient vernietigd te worden."

2.5. De Raad stelt allereerst vast dat de motieven van de in hoofde van verzoekende partij genomen beslissing tot het opleggen van een inreisverbod op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen worden gelezen zodat verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft deze beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht zoals deze voortvloeit uit de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298).

Zo wordt immers in de bestreden beslissing aangegeven waarom de verzoekende partij een inreisverbod ontvangt, met name omdat er voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan.

De verwerende partij wijst ter zake op de toepassing van artikel 74/11, §1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet.

Verder wordt ook gemotiveerd aangaande de duur van het inreisverbod. Zo wijst de verwerende partij erop dat haar partner eveneens illegaal in België verblijft en zij het gezinsleven in het herkomstland kunnen verder zetten en dat er geen sprake is van minderjarige kinderen in België en evenmin een medische problematiek. De verwerende partij besluit dan ook: *“Betrokkene heeft niet getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven. Gelet op al deze elementen en op het belang van de immigratiecontrole, is een inreisverbod van 2 jaar proportioneel.”*

Er worden bijgevolg enerzijds de wettelijke gronden geduid op basis waarvan het inreisverbod wordt opgelegd en anderzijds gemotiveerd waarom wordt besloten dat een inreisverbod voor twee jaar als proportioneel kan worden beschouwd.

De Raad stelt vast dat verwerende partij aldus, aan de hand van de concrete omstandigheden van het geval, wel degelijk heeft gemotiveerd op welke gronden zij een inreisverbod voor een duur van twee jaar proportioneel acht in de gegeven omstandigheden. Verzoekende partij maakt voorts ook geenszins aannemelijk waarom de gegeven motivering niet zou volstaan. Zoals duidelijk blijkt heeft de verwerende partij uitdrukkelijk gemotiveerd waarom zij, aan de hand van de specifieke elementen die de zaak van de verzoekende partij kenmerken, een inreisverbod voor de duur van twee jaar proportioneel acht. Verzoekende partij overtuigt aldus niet als zou de voorziene motivering op zich niet als afdoende zijn te beschouwen, in de zin van de formele motiveringsplicht.

2.6. Verzoekende partij meent dat de in casu bestreden beslissing disproportioneel is omdat zij in de mogelijkheid moet worden gesteld haar verblijf te regulariseren, zij kan in haar eigen levensonderhoud voorzien.

2.7. Artikel 74/11, §1, van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De duur van het inreisverbod wordt vastgesteld door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk geval.

De beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod van maximum drie jaar in volgende gevallen:

1° indien voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan of;

2° indien een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.

De maximale termijn van drie jaar bedoeld in het tweede lid wordt op maximum vijf jaar gebracht indien:

1° de onderdaan van een derde land fraude heeft gepleegd of andere onwettige middelen heeft gebruikt, teneinde toegelaten te worden tot het verblijf of om zijn recht op verblijf te behouden.

2° de onderdaan van een derde land een huwelijk, een partnerschap of een adoptie uitsluitend heeft aangegaan om toegelaten te worden tot verblijf of om zijn recht op verblijf in het Rijk te behouden.

De beslissing tot verwijdering kan gepaard gaan met een inreisverbod van meer dan vijf jaar, indien de onderdaan van een derde land een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid.”

Verzoekende partij betwist niet dat zij al sinds 27 september 2019 op het Belgische grondgebied verblijft en dat zij geen enkele poging heeft ondernomen om haar verblijf te regulariseren. In die optiek is verzoekende partij ook geenszins ernstig waar zij stelt dat de bestreden beslissing haar de kans ontnemt om haar verblijf te regulariseren nu zij daartoe voor het treffen van de bestreden beslissing wel degelijk de kans toe had. Zij verkoos er echter voor om illegaal op het Belgische grondgebied te verblijven. Haar argument dat zij in haar eigen levensonderhoud kan voorzien, doet hoegenaamd geen afbreuk aan de concrete vaststellingen omtrent haar illegaal verblijf. Verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat, gelet op de specifieke omstandigheden die haar zaak kenmerken en die worden opgesomd in de bestreden beslissing, de verwerende partij op kennelijk onredelijke wijze beslist heeft tot het opleggen van een inreisverbod van twee jaar. Waar zij nog verwijst naar haar relatie volstaat het te verwijzen naar de bespreking van het eerste middel.

2.8. Het tweede middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes november tweeduizend twintig door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

S. DE MUYLDER